

и съ учителя на Романскыятъ языкъ Г-на Петрована, сѣ доказателства неопровержими за негово-то звѣрско сърдце.

Что ся касае до моего панакидырство, то азъ исповѣдамъ и не криѣхъ, че първоначално сѣмъ ся училъ на панакидыжъ; това обаче ако приноси нѣкакъвъ срамъ менъ, то трѣбва да срами и цѣлый нашъ народъ, който въ мое-то дѣтнство ся учеше на панакидыжъ да чете, да пише и да смѣта.

Г. Мутевъ ако ся не е училъ на панакидыжъ, то за това нѣчто трѣбва да благодарн дѣдж си Хынъ, богатъ Казанлъшкый Търговецъ, съ пары-тѣ на кого-то не само е былъ испроводенъ да ся учи, но почти и до днеска ся храни.

Но малцина Българе сѣ были тѣй честиты съ богаты дѣды. Повече то отъ наши-тѣ Българе, които ся трудять днесъ на учено-то поприще и жертвувать живота си за образование-то народно, сѣ были бѣдны, оскудны отъ всякаквы сръдства, и докѣ сѣ ся учили, сѣ лишавали себе сѣ